

RECHTSPRAAK

werknemer/werkgever

Vordering werknemer tot vergoeding schade door bedrijfsongeval wordt toegewezen. Hoewel partijen verschillen van mening over de toedracht van het ongeval, is werkgever in beide situaties aansprakelijk omdat hij niet aan zijn zorgplicht heeft voldaan.

Feiten

Met ingang van 1 november 2013 is werknemer in dienst bij werkgever getreden in de functie van Manager Warehouse & Logistics, voor twee dagen per week. Op 18 juni 2014 is werknemer in de uitoefening van zijn werkzaamheden een ongeval overkomen. Daarbij heeft werknemer een baal van circa 1000 kilo op zijn onderlichaam en linkerbeen gekregen. Na het ongeval is werknemer naar het ziekenhuis gebracht. Daar is vastgesteld dat de linker onderbeen en voet van werknemer waren verbrijzeld. Hij is hiervoor geopereerd en heeft daarna tien dagen in het ziekenhuis moet blijven. Bij brief van 24 juni 2014 heeft werknemer werkgever aansprakelijk gesteld voor de schade als gevolg van het ongeval op 18 juni 2014. Bij verstekvonnis van 21 oktober 2015 heeft de kantonrechter voor recht verklaard dat werkgever aansprakelijk is voor de schade die werknemer lijdt en zal lijden als gevolg van het ongeval op 18 juni 2014.

Oordeel

Beoordeeld dient te worden of werkgever aansprakelijk is voor de schade, die werknemer stelt te hebben geleden als gevolg van het hem op 18 juni 2014 overkomen ongeval. Bij de beoordeling van de vraag of werkgever haar zorgplicht is nagekomen wordt het volgende tot uitgangspunt genomen. Indien vaststaat dat een werknemer schade heeft opgelopen in de uitoefening van zijn werkzaamheden maar de toedracht van het ongeval onduidelijk is, is het niet aan de werknemer om te bewijzen hoe het ongeval zich heeft voltrokken of wat de oorzaak daarvan is geweest. Het is aan werkgever te stellen en zonodig te bewijzen, kort gezegd, dat zij al die maatregelen heeft genomen en al die aanwijzingen heeft gegeven die redelijkerwijs nodig waren om dit specifieke ongeval te voorkomen dan wel, indien de toedracht van het ongeval niet komt vast te staan, door te stellen en zo nodig te bewijzen welke veiligheidsmaatregelen meer in het algemeen zijn genomen. De toedracht van het ongeval is in zoverre duidelijk: het omvallen van twee beladen en op elkaar gestapelde pallets, staand op de rand van het perron van laadruimte 2. Partijen twisten over de oorzaak hiervan, althans van het instabiel worden van de op elkaar gestapelde pallets. Als het ongeval het gevolg is van het breken van (een van) de tussenliggende pallets, zoals werknemer stelt, dan is daarmee reeds een schending van de zorgplicht gegeven. Het ligt immers op de weg van de

werkgever om zorg te dragen voor deugdelijke materialen. Indien wordt uitgegaan van de door werkgever gestelde toedracht, dan geldt ook in dat geval dat zij te kort is geschoten in de nakoming van haar zorgplicht jegens werknemer. Het staat immers vast dat in de loods van werkgever pallets twee- en driehoog stonden opgeslagen. Ook al had het de werknemer(s) van werkgever duidelijk behoren te zijn dat op elkaar gestapelde pallets met zakken niet zonder risico verplaatst kunnen worden, dan nog brengt de zorgplicht van werkgever mee dat zij haar werknemer(s) duidelijk instrueert, zelfs verbiedt, om pallets niet gestapeld te vervoeren. Dat er door werkgever dergelijke instructies zijn gegeven heeft zij niet gesteld. Zij heeft zelfs gesteld dat een kind kan bedenken dat het gevaarlijk is om gestapelde pallets te verplaatsen. Voorts had werkgever dergelijke instructies niet alleen behoren te geven maar uit hoofde van haar zorgplicht had zij deze ook moeten herhalen, althans zij had erop toe moeten zien dat deze instructies daadwerkelijk werden nageleefd. Anders dan werkgever kennelijk meent geldt het vorenstaande ook jegens werknemer, nu op basis van hetgeen zij stelt niet gezegd kan worden dat werknemer een deskundige was op het gebied van veiligheid en hij uit hoofde daarvan van de risico's verbonden aan het verplaatsen van gestapelde pallets op de hoogte had moeten zijn. Daarbij komt dat ook in het geval dat een werknemer als deskundige moet worden beschouwd, dat niet afdoet aan de zorgplicht van de werkgever, in die zin dat ook tegenover deze werknemer de instructies herhaald dienen te worden. Nu vaststaat dat werkgever in het geheel geen veiligheidsinstructies heeft gegeven, en haar verweer dat werknemer voor zijn eigen veiligheid verantwoordelijk was niet opgaat, is zij aansprakelijk voor de gevolgen van het ongeval die werknemer lijdt dan wel heeft geleden als gevolg van het hem op 18 juni 2014 overkomen arbeidsongeval. Nu werkgever voorts niet betwist dat de exacte omvang van de totale schade op dit moment moeilijk is vast te stellen, wordt de vordering van een schadevergoeding nader op te maken bij staat toegewezen.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 14-06-2017

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2017:2812

Zaaknummer: 468556

Rechters: P. Krepel

Advocaten: M.N. van Geenen en A.H. Blok

Wetsartikelen: 7:658 BW